

HI HAVIA UNA
VEGADA EL PRAT

Aquests són en Pau i la Marina.
Són companys de classe i avui han
quedat a casa de la Marina per
fer els deures que els ha posat la
Teresa, la seva mestra.

El treball és sobre la història de la seva ciutat, el Prat de Llobregat i han començat a buscar informació en els llibres que els han deixat els pares. En aquests llibres han llegit que fa segles el Prat no existia i que tot era mar.

En Pau i la Marina descobreixen que el riu
Llobregat va portar la terra i que molts anys
després va venir al Prat gent de diferents
llocs a viure-hi. Eren molt pobres, vivien en
barraques, pescaven a les llacunes i criaven xais
i cabres.

La Judit, la germana gran de la Marina, els ha anat a buscar a l'escola i els ha portat a la Biblioteca Antonio Martín. Buscant a internet, han trobat més informació. Un dels problemes dels primers pobladors del Prat era el transport. Les persones i els ramats anaven a peu i els que tenien més diners, amb carros. Les carreteres eren molt dolentes i per travessar el riu van construir una barca molt gran i tothom havia de pagar per fer-la servir.

En Jaume, que és historiador, els explica que el Prat va néixer en una cruïlla de camins on es van construir les primeres cases del futur nucli urbà. La Marina i en Pau dibuixen un mapa imaginant com havien de ser aquests camins i les primeres cases.

ARXIU MUNICIPAL DEL PRAÍ

Després la Judit, que estudia per ser mestra, ha acompanyat la Marina i en Pau a l'Arxiu. Allà, els hi ha ensenyat fotografies de pagesos treballant al camp.

A en Pau i a la Marina els han agradat molt les fotografies del tren travessant un pont damunt del riu. Ara el tren només el podem veure si hi pugem per fer un viatge perquè les vies estan sota terra.

Avui és dissabte i no hi ha escola. En Pau i la Marina van a veure en Josep, l'oncle d'en Pau, que fa de pagès. En Josep els explica que des de fa molts anys al Prat es planten carxofes, enciams, mongetes, bledes i altres verdures. A en Pau i a la Marina la verdura no els agrada gaire, però se la mengen perquè els pares i la Teresa, la mestra, els diuen que és molt necessària per créixer i no estar malalts. En Josep arrenca un meló i els dóna un tall a cadascú. Això sí que els agrada i en Josep els diu que els melons del Prat són els més bons del món.

Després, en Josep els acompanya al mercat, el més antic del poble, que és al costat de l'Ajuntament. En Josep els presenta la Mercè, que té una parada on es venen pollastres pota blava. La Mercè és una dona riallera que els explica que el pollastre del Prat, el crien a la seva granja. Els pollastres tenen espai per córrer i mengen pinso de qualitat.

A la tarda van al cine i la Maria Carme, la senyora que ven les entrades, els explica que la seva mare havia treballat en un dels primers aeroports del Prat. Cosia teles per a les ales dels avions i dels globus. El Prat que veien els pilots des de l'aire era molt bonic; amb els camps verds, els estanys, el mar...

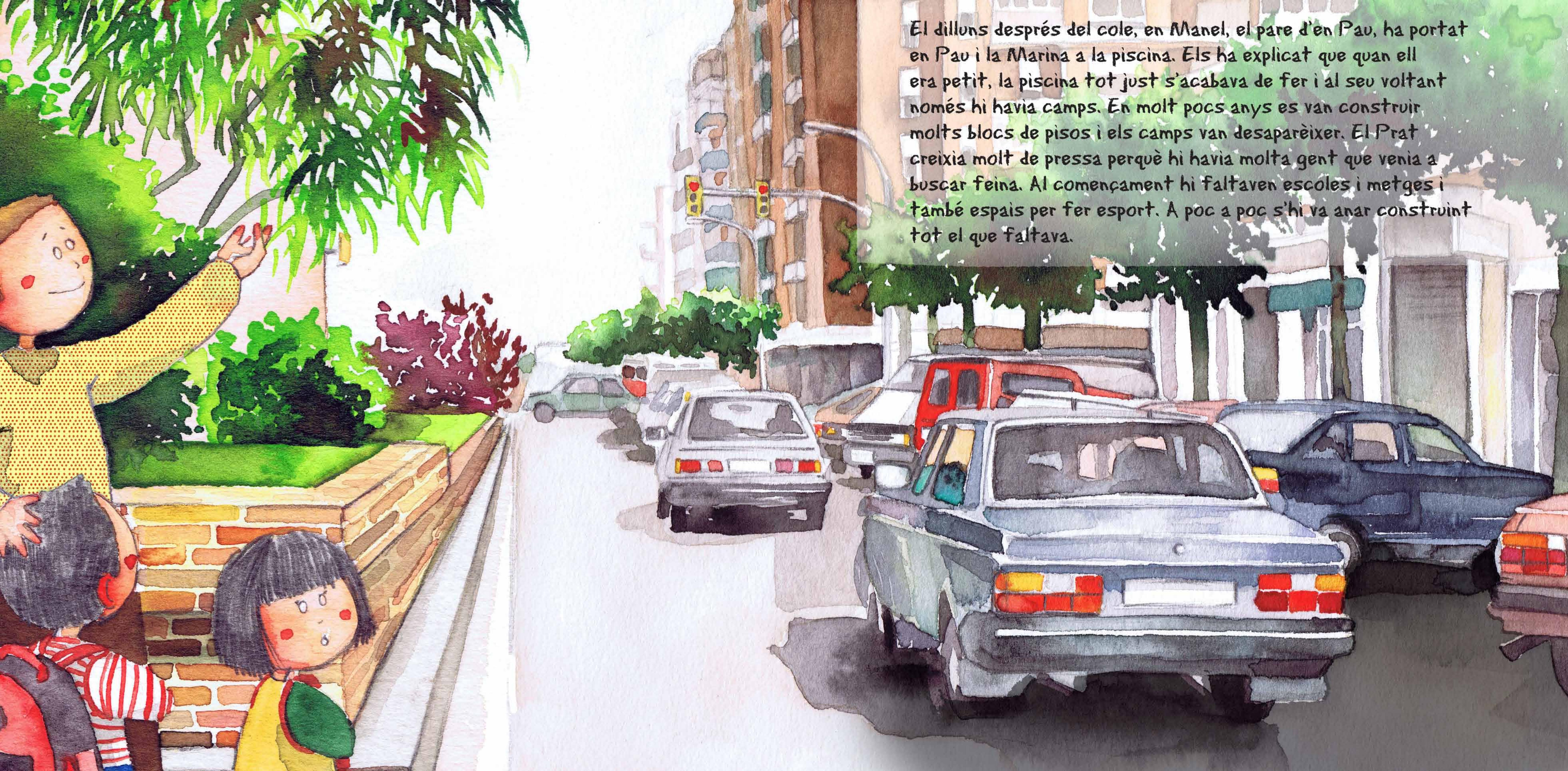

El diumenge, la família de la Marina va a dinar a casa dels avis i aquesta vegada hi han convidat en Pau. L'avi de la Marina va venir d'Extremadura i va treballar en una fàbrica que feia paper. L'àvia, que és d'Andalusia, treballava en el laboratori d'una fàbrica que feia teixits artificials.

En Pau i la Marina estan bocabadats escoltant les històries dels avis. El Prat que els avis van conèixer era molt different del d'ara. Era molt més petit i, com que va venir molta gent per treballar a les fàbriques, van haver de fer cases i carrers nous per a tanta gent.

El dilluns després del cole, en Manel, el pare d'en Pau, ha portat en Pau i la Marina a la piscina. Els ha explicat que quan ell era petit, la piscina tot just s'acabava de fer i al seu voltant només hi havia camps. En molt pocs anys es van construir molts blocs de pisos i els camps van desaparèixer. El Prat creixia molt de pressa perquè hi havia molta gent que venia a buscar feina. Al començament hi faltaven escoles i metges i també espais per fer esport. A poc a poc s'hi va anar construint tot el que faltava.

Avui en Pau i la Marina fan l'exposició del seu treball sobre el Prat de Llobregat. Tots els nens i les nenes els escolten amb molt d'interès i es miren amb detall les fotografies que han triat. A la Marina i a en Pau se'ls han passat els nervis d'haver de parlar davant de tota la classe. Acaben dient que els agrada molt viure al Prat. Els nens i les nenes aplaudeixen i la Teresa els felicita.